

[Gammelgaard]

det. Det går ud over produktion, investeringer og beskæftigelse.

Der skal stærke økonomisk-politiske indgreb til nu, hvis det danske velfærdssamfund skal bevares. En kendsgerning er det, at man kun kan skabe varige nye arbejdspladser til de arbejdsløse, sikre de socialt svagt stillede et fortsat veludbygget socialt ydelses- og servicesystem og give pensionisterne pensioner, der ikke udhules i årene fremover, ved at der føres en gennemgribende økonomisk oprydning- og saneringspolitik.

Firkløverregeringen lægger op til bred forhandling og bredt samarbejde med folketingets partier herom. Hvis den hidtidige linje ikke brydes, vil den danske økonomi synke så dybt, at der må gribes til helt anderledes voldsomme midler, som vil medføre stor arbejdsløshed i adskillige år, og det vil blive indgreb, som forhindrer, at Danmark fortsat er et land med en meget høj social standard. Med de statslige og kommunale besparelser, regeringen nu lægger op til, vil Danmark fortsat være et godt stykke foran alle andre lande med hensyn til det ydelsesniveau og den service, det offentlige tilbyder borgerne.

Hvad er alternativet til omfattende offentlige udgiftsbegrænsninger? Det er en stærk forøgelse af skattetrykket. Øgede skatter og afgifter vil kun betyde, at omkostningerne i erhvervsvirksomhederne stiger, og at deres konkurrenceevne udadtil og indadtil dermed forringes. Det vil give arbejdsløshed. Der er ikke andre veje end store begrænsninger i de offentlige udgifter kombineret med en aktiv erhvervs politik.

Regeringens forslag nedbringer i 1983 statens underskud med netto 12 mia kr. De offentlige besparelser betyder, at realvæksten i det offentlige udgiftsbudget fjernes. I 1984 betyder regeringsforslagene en samlet formindskelse af statsunderskuddet på mindst 20 mia kr. netto.

Regeringens spareplan koncentrerer sig om fire hovedområder: for det første reduceres indkomstoverførslerne gennem nye dagpengeregler, nye kontanthjælpsbestemmelser og forhøjelse af arbejdsgivernes og arbejdstagernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. For det andet begrænses væksten i udgifterne til service og administration, dels gennem øget produktivitet, reducerede standarder og normer og omstilling til nye og billigere opgaveløsninger, dels gennem øget betaling for

en lang række serviceydelser. For det tredje reduceres underskuddet i de offentlige virksomheder gennem takstforhøjelser og besparelser. Og for det fjerde omlægges og begrænses de selektive erhvervsstøtteordninger, og det samme gælder beløbene til det støttede boligbyggeri og de offentlige beskæftigelsesordninger.

Udgiftspolitikken indeholder i øvrigt et flerårigt merudgiftsstop. Desuden er det som bekendt tanken at nedsætte de generelle tilskud til kommunerne med 3 mia kr. i 1983 og 6 mia kr. i 1984. Dette beløb modsvarer krone for krone den kommunale del af spareplanen, hvad angår 1983, mens der for 1984 forudsættes en yderligere tilpasning af de kommunale budgetter.

Indkomstpolitikken giver også positive virkninger for de offentlige udgifter, om end de indkomstpolitiske foranstaltninger i 1983 næsten direkte modsvarer af, at skatteindtægterne vokser langsommere. Der er imidlertid ingen tvivl om, at på lidt længere sigt vil produktion, beskæftigelse og dermed indkomsterne blive større som følge af det private erhvervslivs bedre konkurrenceevne.

Hvis staten skal have mulighed for at betale sin gæld tilbage, er det tvingende nødvendigt, at der nu igangsættes en udvikling, så underskuddet på statens budget med tiden fuldstændig kan forsvinde. Også når arbejdsløsheden skal bekæmpes og underskuddet over for udlandet formindskes, er en forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne en forudsætning. Her er virksomhedernes renteomkostninger af afgørende betydning, og et stort underskud på statsfinanserne må ikke fortsat forhindre en nedsættelse af renteniveauet her i landet. Det skal lykkes at dreje udviklingen i det danske samfund i en mere positiv retning.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil da gerne starte med at byde den nye regering velkommen. Det er vi mange der gør. Jeg vil rette en speciel velkomst til den nye kulturminister. Jeg håber på, at vi får et godt samarbejde. Fra min side skal det i hvert fald ikke skorte på samarbejdsvilje. Jeg vil også rette en speciel velkomst til den nye undervisningsminister. Lad os håbe, at vi får lidt frisind, og at de røde får det lidt svæ-